

**UCHWAŁA NR XIX.149.2016
RADY GMINY BARUCHOWO**

z dnia 29 kwietnia 2016 r.

w sprawie skargi J.G. na działalność Wójta Gminy Baruchowo

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446) w związku z art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23) uchwała się, co następuje:

§ 1. Po rozpatrzeniu skargi J.G. na działalność Wójta Gminy Baruchowo uznaje się, iż skarga jest bezzasadna. Uzasadnienie faktyczne i prawne stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. O sposobie załatwienia skargi zawiadomić skarżącego.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Gminy.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem 29 kwietnia 2016 r.

Przewodniczący Rady
Gminy Baruchowo

Jarosław Komorek

Załącznik do Uchwały Nr XIX.149.2016

Rady Gminy Baruchowo

z dnia 29 kwietnia 2016 r.

Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia skargi J.G. na działalność Wójta Gminy Baruchowo

W dniu 1 kwietnia 2016 r. do Rady Gminy Baruchowo wpłynęła skarga J. G. na działalność Wójta Gminy Baruchowo Pana Stanisława Sadowskiego, przekazana według właściwości przez Urząd Marszałkowski w Toruniu.

Pismem z dnia 15 marca 2016 r. Pan J.G. zwrócił się do Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego o podjęcie działań w związku z podejrzeniem popełnienia przestępstwa przez Wójta Gminy Baruchowo. Zarzuty skarżącego dotyczące działalności Wójta Gminy Baruchowo obejmowały:

- 1) Brak reakcji i stronniczość Wójta Gminy w związku ze zniszczeniem (zaoraniem) drogi gminnej, stanowiącej dojazd do gruntów ornych skarżącego.
- 2) Marnotrawienie środków publicznych – ponoszenie kosztów wydzielenia drogi gminnej z pieniędzy podatników w sytuacji, gdy koszty te powinien pokryć ten, kto dopuścił się zniszczenia drogi, przy jednoczesnym braku zrozumienia trudnej sytuacji losowej skarżącego i nieprzychylnie rozpatrzenie wniosku o umorzenie podatku.

W dniu 14 kwietnia 2016 r. Komisja Rewizyjna na wniosek Przewodniczącego Rady Gminy Baruchowo odbyła posiedzenie w celu zbadania skargi.

Pismem z dnia 5 kwietnia 2016 r. na posiedzenie Komisji zaproszony został Pan Stanisław Sadowski Wójt Gminy Baruchowo celem złożenia wyjaśnień.

Komisja Rewizyjna zapoznała się z treścią skargi i dokonała analizy dokumentów dotyczących sprawy.

W przedmiotowej skardze podnoszony jest zarzut stronniczości oraz braku reakcji Wójta Gminy Baruchowo na zniszczenie drogi gminnej. Zdaniem skarżącego, stronniczość przejawia się tym, że Wójt Gminy, znając osobę, która zdaniem skarżącego zaorała drogę, nie podjął żadnych kroków i nie złożył zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa.

Wójt Gminy Baruchowo odnosząc się do poszczególnych zarzutów wyjaśnił, że w żadnym przypadku nie zostały naruszone przepisy prawa, a stwierdzenia skarżącego pozbawione są jakichkolwiek podstaw prawnych do formułowania tego rodzaju oskarżeń.

Odnosząc się do zarzutu stronniczości i braku reakcji, Wójt Gminy wyjaśnił, że sprawę usunięcia znaków granicznych w miejscowości Kurowo-Parcele skarżący zgłosił do Komisariatu Policji w Kowalu. Powstał spór o zaoranie drogi między skarżącym a właścicielem sąsiedniej nieruchomości. W związku z zaistniałą sytuacją na miejscu byli obecni pracownicy urzędu. Jednak z uwagi na to, że droga nie była wcześniej rozgraniczona, niemożliwe jest ustalenie przebiegu jej granic oraz stwierdzenie, czy naruszone zostały granice i wobec kogo należałoby wyciągnąć konsekwencje. Dlatego, wbrew stawianym zarzutom, korzystając z legitymacji ustawowej, jaką daje prawo geodezyjne i kartograficzne, dnia 5 listopada 2015 r. zostało wszczęte z urzędu postępowanie rozgraniczeniowe, zmierzające do ustalenia przebiegu granic tej drogi z przyległymi nieruchomościami, m.in. z gruntami stanowiącymi własność syna skarżącego. Zgodnie bowiem z art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne wójt przeprowadza rozgraniczenia nieruchomości z urzędu lub na wniosek strony. Natomiast art. 30 ust. 2 tej ustawy stanowi, że „postępowanie o rozgraniczenie nieruchomości przeprowadza się z urzędu przy

scaleniu gruntów, a także jeżeli jest brak wniosku strony, a potrzeby gospodarki narodowej lub interes społeczny uzasadniają przeprowadzenie rozgraniczenia”. Dlatego, ze względu na obecny stan prawny oraz mając na uwadze interes obydwu stron i intencję rozstrzygnięcia sporu w jak najkrótszym czasie podjęte zostały czynności z urzędu. Postępowanie jest w toku i do jego zakończenia nie ma możliwości stwierdzenia, czy opisana droga została zaorana i czy gmina poniosła z tego tytułu szkodę. Pierwsze czynności ustalania przebiegu granic wykonał już geodeta, jednak z uwagi na spór między stronami, co do przebiegu linii granicznych oraz braku ugody, postępowanie nie zostało jeszcze zakończone.

Odnosząc się do podniesionego braku dobrej woli i zrozumienia wobec trudnej sytuacji losowej skarżącego i nie umorzenia podatku Wójt Gminy wyjaśnił, że zarzut ten nie powinien być rozpatrywany, ponieważ pochodzi od osoby nieuprawnionej. Skarżący w przytoczonej sytuacji nie składał wniosku o umorzenie podatku, nie był stroną tego postępowania. Niemniej, dnia 24 listopada 2014 r. podanie o umorzenie zaległości z tytułu podatku rolnego za trzeci i czwarty kwartał 2014 r. złożył syn skarżącego, jako właściciel gospodarstwa rolnego, który w wyniku pożaru utracił plony (ziarno i słoma) na powierzchni 3 ha. Na potwierdzenie, Wójt Gminy przedstawił dokumenty, z których wynika, że w toku prowadzonego postępowania, na podstawie przepisów ustawy z dnia 29.08.1997 r. Ordynacja Podatkowa i ustawy z dnia 30.04.2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej wnioskodawca został wezwany do uzupełnienia i przedłożenia dokumentów niezbędnych przy ubieganiu się o pomoc de minimis w rolnictwie oraz złożenia oświadczenia o stanie majątkowym. W toku prowadzonego postępowania został wyznaczony termin do przedłożenia wymaganych dokumentów, a wnioskodawca został pouczone, że w przypadku nie spełnienia tych wymogów, podanie zostanie pozostawione bez rozpatrzenia. Wnioskodawca nie dopełnił tych formalności w wyznaczonym terminie, w związku z czym, postanowieniem z dnia 10 grudnia 2014 r. podjęto rozstrzygnięcie o pozostawieniu podania bez rozpatrzenia.

Dodatkowo, w ramach wyjaśnień Wójt Gminy przedstawił również wykaz wysokości podatku rolnego i umorzeń zaległości podatkowych syna skarżącego, z którego wynika, że w latach 2004-2016 rolnik pięciokrotnie występował z podaniem o umorzenie zaległości podatkowych. Poza przypadkiem omówionym, gdzie wnioskodawca nie dopełnił wymogów, w pozostałych, podatnik otrzymał pozytywną decyzję o częściowym umorzeniu zaległości podatkowych.

Komisja Rewizyjna badając przedmiotową skargę nie znalazła uzasadnienia dla wniesionych zarzutów, bowiem postępowanie Wójta Gminy Baruchowo w każdym przypadku odbywało się w granicach i zgodnie z prawem. Zdaniem Komisji w przedstawionym przez skarżącego przypadku nie można mówić o beczynności i zaniechaniu oraz o braku reakcji na łamanie prawa. Podobnie zarzut marnotrawienia środków publicznych w związku z poniesionymi przez gminę kosztami rozgraniczenia jest nieuzasadniony. W obecnym stanie prawnym, gdy nigdy nie były ustalane granice tej drogi nie ma żadnych podstaw prawnych, aby komukolwiek stawiać zarzut naruszenia granic i obciążać kosztami rozgraniczenia.

Analiza dokumentów wykazała, że zarzut złej woli wójta wobec sytuacji losowej pochodzi od osoby nieuprawnionej i nie powinien być przedmiotem rozpatrzenia przez Komisję. Skarżący nie był wnoszącym podanie o umorzenie zaległości. Natomiast sam zainteresowany (wnoszący podanie) nie wypowiedział się w tym zakresie, a analiza dokumentów przedłożonych przez Wójta Gminy ewidentnie wykazała, że przyczyna odmowy umorzenia, a właściwie nie rozpatrzenia podania leży po stronie wnoszącego. Komisja zauważyła ponadto, że podatnik w latach poprzednich kilkakrotnie ubiegał się o umorzenie zaległości podatkowych i poza przypadkiem nie spełnienia wymogów formalnych zawsze spotykał się z przychylną odpowiedzią.

Należy podkreślić, że sam fakt zaistnienia sytuacji nadzwyczajnej nie może być jedyną przesłanką do udzielenia pomocy lub stosowania ulg. Potwierdził to wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego Oddział Zamiejscowy w Lublinie z dnia 3 września 1999 r., który orzekł, że ustawodawca pozostawiając uznaniu organom administracyjnym, przy rozstrzyganiu spraw na tle

przepisów art. 67a) § 1 Ordynacji podatkowej, ocenę zaistnienia bądź nie, szczególnych okoliczności uzasadniających zastosowanie tego przepisu, nie zwolnił ich od poprzedzenia wydanych decyzji wszechstronnym i wnikliwym rozważeniem całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego i okoliczności występujących w sprawie, przy zachowaniu przepisów postępowania, co winno znaleźć odzwierciedlenie w uzasadnieniu decyzji. Dopiero w takich warunkach wydana decyzja uznaniowa mieści się w granicach uznania administracyjnego, pozostając poza zasięgiem zarzutu dowolności (sygn. I SA/Lu 478/98 z dnia 3.09.1999r.). Wobec powyższego, Wójt Gminy może działać tylko zgodnie z prawem i w granicach prawa. W każdej takiej sytuacji zobowiązany jest przeprowadzić z należytą starannością postępowanie dowodowe celem ustalenia, czy w rozpoznawanej sprawie zaistniały ustawowe przesłanki do umorzenia powstałej zaległości.

Należy mieć na uwadze również to, że wpływy z podatków stanowią główne źródło dochodów własnych gminy, do realizacji których zobowiązany jest wójt gminy w ramach dyscypliny finansów publicznych. Dlatego, każdy przypadek pomniejszania tych dochodów poprzez ulgi, zwolnienia, czy umorzenia musi mieć swoje uzasadnienie prawne. Sam fakt niezadowolenia skarżącego, nie potwierdzony żadnymi argumentami nie może być podstawą do formułowania tego rodzaju zarzutów. Zdaniem Komisji, odmowna decyzja Wójta Gminy Baruchowo, uzasadniona niedopełnieniem wymogów formalnych nie może być odbierana jako przejaw złej woli wójta, a jedynie potwierdzeniem prawidłowo prowadzonej gospodarki finansowej gminy.

Wobec powyższego, Rada Gminy Baruchowo uznaje skargę J.G. na działalność Wójta Gminy Baruchowo za bezzasadną.

Zgodnie z art. 239 Kodeksu postępowania administracyjnego w przypadku gdy skarżący ponowi skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.

Przewodniczący Rady
Gminy Baruchowo

Jarosław Komorek